

BISERIC'A si SCÓL'A.

Fóia bisericésca, scolastica, literara si economica.

Iese odata in septemana: DUMINEC'A.

<p>PRETIULU ABONAMENTULUI.</p> <p>Pentru Austro-Ungari'a : Pe unu anu 5 fl.—cr., pe 1/2 anu 2 fl. 50 cr. Pentru Romani'a si strainetate: Pe unu anu 14 fr., pe jumetate anu 7 franci.</p>	<p>PRETIULU INSERTIUNILORU :</p> <p>Pentru publicatiunile de trei ori ce contienu cam 150 cuvinte 3 fl.; pana la 200 cuvinte 4 fl.; si mai sus 5 fl. v. a.</p>	<p>Correspondentiele sè se adreseze Redactiunei „BISERIC'A si SCÓL'A.“ Èr banii de prenumeratiune la TIPOGRAFIA DIECESANA in ARAD.</p>
--	---	--

PREDICA

tiennuta in biseric'a catedrala la a dóu'a Dumineca a paresimiloru, de pàrintele protosinzel Iosif I. Goldisiu.

„Fiuile, ierta-ti-se pecatele tale; scóla ia-ti patulu teu si mergi la cas'a ta. Marc. c. II.

Sant'a evangelia de astadi ne spune, cà Christosu a venit din partile Galileei la Capernaum, unde a dat invetiatura poporului cu atâta dulcétia si putere de cuvânt, încât a atras tóta cetatea; èr cas'a si curtea unde invetiá s'au umplutu de auditori.

Aici a vindecatu pre unu slabanog ce-l purtau patru insi, dicèndu-i „scóla ia-ti patulu si umbra!“ si cu sanetatea trupului i-a dat, prin iertarea peccatelor, si sanetatea sufletului.

Dar ce multiamita avù el dela ómeni pentru binefacerea sa?

Poporulu cu adeverat l'a laudat, l'a admiratu si a maritu pre Dnmnedieu, dicènd cà nici odata asia ceva n'a vediut.

Nu asia inse carturarii, clas'a cea alésa de ómeni, barbatii Sinagogeii: acestia chiar cá si multi carturari din dilele nóstre, in loc de lauda si admiratiune cartescu asupra lui Christosu, timbrandu-l de hulitoriu. Ei se scandaliséza si-si ascutu limbele in contra lui Christosu, carele fara de nici unu interesu materialu vindeca ból'a si iarta peccatele slabanogului. Si óre ce-i indémna se vorbésca cu atâta venin despre Christosu? pe langa tóte, cà i-ved marea lui popularitate si ved multimea de ómeni care alérga la densulu, asculta invetiatur'a lui, lu crede a fi profetu mare, ma si Dnmnedieu adevratu. Ce e caus'a de in audiulu tuturoru ei vorbescu de reu pre acestu teantrop, pre carele si astadi tóta lumea 'l cunósce de cel mai mare filantrop? Acést'a, Crestinilor, este in adeveru invidi'a séu pism'a, elementu nutritoriu al „puilor de vipera“: o patima, ce covirsiesce tóte patimele si da lupta tuturoru virtutiloru, încât car-

turarii si fariseii nu se alina, pâna nu ved pre Christos restignitu intre doi têlhari.

Voescu dara in vorbirea mea de astadi, cu bunavointi'a Dvóstra se ve aret, *ce este invidi'a, prin ce se nasce si se desvólta, si cât e de stricatiósa?* Cá se Ve poteti ferí de ea, cá de o patima uritóre de omu si de Dnmnedieu.

Invidi'a in intielesu mithologic, cà dîna personificata, dupa credinti'a strabuniloru nostri romani este fic'a Stigiei, care locuía intr'o peatera, unde radiele sórelui si aerulu próspet nici când n'au strabatutu, si unde domniá pururea unu ger amortitoriu; faci'a i erá galbena si uscata, ochii chiorisi, inbulbucati; carne de sierpe i erá nutremintulu, si cu unghile-i ascutite 'si sgariá corpulu seu propriu.

Invidi'a este parerea de reu pentru binele de aprópelui; ea este fic'a mandriei, seminti'a numeróselor peccate, radecin'a multoru nenorociri si izvorulu deselor omoruri. *Invidi'a*, — dupre sântulu Vasilie — *este inventiunea diavolului, semenatur'a inimicului, pedec'a religiositatii, amanetulu pedepsei, perderea imperatiei ceresci si cale catra iad; ea despóie sufletulu de minte si intiepleptiune, i-aduce bóla si dureri cumplite.* 1) *Invidi'a* — dupa S. Chrisostom — *este unulu din cele mai necurabile morburi omenesci; sierpele amagitoriu se svirgolesce in matie, invidi'a inse e mai adenc ascunsa; sierpele cu ajutorul medicinei se póte lapedá; invidi'a inse nu. càci are calcusiul seu in suflet, si acest morb este de o natura, ce numai cu mijlóce estraordinare, si fórte greu se póte delaturá.* 2)

Invidiosulu — dice acelasi sântu parinte — *este unu uliu ce sbóra peste frumósele livedi si peste campúle in florite, ca se afle o hantiéla séu stîrv puturos, din care sè se sature; este o musca murdara, ce cá sè se hranésca nu se a-*

1) Homil 11. de invid.

2) Homil 27. II. cor.

siédia pe partile sanetóse ale corpului, ci pe cop-turi si umflatura. Căci invidiosii nu cauta binele si folosulu, ci reulu si pagub'a altuia. Ei nu pot se véda inaintarea aprópelui, precum ciórale lui Plutarclu nu puteau suferi ceuc'a, temându-se, că va deveni vulture. Ei afla desfatere si sunt atunci fericiți când pot contribuí la nefericirea semenilor sei.

Pentru-că jèrtv'a lui Avel e mai placuta lui Dumnedieu, Cain se supera si nu se asiéza pana nu omóra pre nevinovatulu seu frate.

Dar óre Cain nu erá detoriu cu aceeași recunoscintia cerescului seu parinte cá si Avel; si cu sangele nevinovatu al fratelui seu, óre nu a causat el durere neconsolabila parintiloru sei? atragend totodata urgi'a dumnedieésca asupra s'a si a urmatorilor sei.

Pentru-că Iosif spune fratilor tainicele sale visuri: cum snopii acelora se inchinau inaintea snopilor sei, fratii lui se supera, lu urescu si vreu sè-lu omóra, apoi 'si schimba parerea si-lu arunca intr'o fântâna, de acolo inca lu scot si-lu vend la nesce negutiatori ismaeliti, cá sè-lu departeze dela ochii lor, mintiënd ei intristatului lor tata, că l'a spintecat o féra selbateca.

Dara fericirea la care avea se ajunga Iosif, nu era óre fericire si pentru ceialalti frati ai lui, dupa cum a probat-o timpulu in cele din urma?

Pentru-ca David ucide pre Goliat, invinge inimicii si redica marirea Israelitilor, Saul, invidiosulu imperatu se intristéza, si cauta din resputeri a-i nimicí védi'a: lu persecuta, adese-ori arunca cu lancea dupa el spre a-lu omori, ca cu sangele nevinovat se-si sature turbarea invidiei.

Dara marirea lui David nu erá óre marire si pentru Saul, a caruia imperatia prin invingerea inimicilor a intarit-o?

Pentru cá Aristides prin meritele sale neperitóre capeta numele de „Iust“, devine persecutatu de invidi'a concetatienuilor, si izgonit din tíera.

Dara organizarea armatei, invingerea de langa Platea asupr'a lui Mardonius, confederarea republicelor, a insulelor si orasieloru din Greci'a si Asia mica sub conducerea Ateni, initiate si efectuite prin Aristides, nu erau tóte spre binele si glori'a Atenienuilor?

Pre Camillus, carele de trei ori a purtatu dignitatea de *dictator*, sub pretextu că din averea statului ar fi retienutu o parte pentru sine: invidiosii concetateni lu izgonescu din tíera. Tot sub asemenea pretext devine persecutatu si trebue se parasésca Rom'a Scipio Africanulu.

Dara alungarea si sdrobirea galilor, invingerea veientilor, latinilor si altoru popóre, si reedificarea Romei, nu sunt tot atâtea fapte a lui Camillus sevírsite spre binele si glori'a romanilor?

Apoi cine a redicat mai multu nimbulu Romei decât Scipio Africanulu, marele erou dela Zama,

tatalu Corneliu, si mosiulu nemuritorilor tribuni popolari Tiberiu si Cajus Grachus?

Marele Pompeius invidiéza laurii lui Iulius Cesar, castigati in Gallia in decursu de 7 ani prin invingerea totala a popórelor apusene: castiga senatul pe partea sa si stórcce unu concludu, prin care Cesar se declara de inamic al patriei.

„*Alea jacta est*“ dice Cesar si trece Rubiconul, inse nu cá penitentieru ci in fruntea gloriósei sale armate: se incaera frate cu frate, 'si vérsa sangele, se consuma unii pre altii si aduc mai mare stricatiune Romei, decât toti inimicii din afara.

Pentru-că Christos predica adeverulu evangelic, vindeca pre bolnavi, iérta peccatele celor ce se po-caesc si treptat i-se inaltia védi'a precum se inaltia sórele ce luminéza lumea: Carturarii, cá nisce buhe si liliéci ce nu pot suferi lumin'a, se intristéza si timbréza pre Christos de hulitoriu.

Dara invetiatur'a si minunile lui Christosu nu erau óre binefaceri reversate si preste Jidovi?

Asia erau tóte, inse omulu invidiosu nu se uita la folosulu seu, ci se uita numai la binele aprópelui, pre care vediendu-l se intristéza.

Grigorie Teologulu dice, *că acest pecat este celu mai nedreptu si cel mai drept din tóte: cel mai nedrept, pentru că pedepsesce pre cei buni; cel mai drept, pentru-că chinuesce pre cei ce-l au.*

Rugin'a nu róde ferulu atáta, cât róde invidi'a inim'a invidiosului. Sè nu dorim dara invidiosului alta pedépsa in viéti'a acést'a si alta judecata in cealalta.

Destula pedépsa i este lui aici, vediend binele aprópelui, si destula tortura va avé acolo, vediend marirea fericitilor, precum bogatul a vediutu a lui Lazar in sinulu lui Avraam.

O invidiosule reuvoitoriu — esclama S. Ciprian, — tu poti fi ori cât de dusimanos invidiatului teu confrate: totusi tie insuti te faci cel mai mare dusiman! Pentru-că ori pre cine persecutezi cu invidi'a ta, el mai póte sè scape de tine, dar tu de tine insuti nu poti scapá; si ori unde ai fi, e cu tine si dusimanulu: reutatea inimei tale, ce te maceréza si te stopesce! (de zelo et livore).

Dara când invidi'a este nedrépta si pedepsesce pre cei buni, ascultati, cáta stricatiune póte face!

Pe timpulu lui Iustinian imperatulu, traia la Rom'a unu omu cu numele Belizar, daruitu dela Dumnedieu cu rar talentu de general. De óre-ce tot atunci erá imperati'a romana asuprita din tóte partile de inimici, precum de Persi, de Goti, de Alani, de Vendi si de alte popóre, — pre imperatulu lu cuprinse mare grije din cauza, ca nu avea unu povetiuitoriu bunu de óste. I-se facu cunoscutu Belizar. — Iustinian de locu i dedu comand'a; si acest conducetoriu istetiu si vítéz batù pre Persi; invinse popórele barbare si le alungà din Rom'a si din Italia; pre regele lor lu prinse si lu duse la Constan-

tinopol cu triumf. In acelasi timpu s'a intemplat si aceea, că Afric'a nu voiá mai multu sè recunósca domni'a romana si s'a lapadat de imperatulu. Aci érași Belizar fuse, carele a intorsu pre popóre la supunere. Asemenea a lucratu in Neapol si Sicili'a. Pe unde numai ajungea Belizar, luptele lui erau pururea urmarite de cele mai stralucite invingeri. Pentru-ce imperatulu fórte l'a stimat, i-a dat dignitati si orduri inalte, i-a asiguratu unu venitu mare, si nemica n'a intretrasat spre a-i remunera eminentele lui merite. Ce e mai mult, a lasat a se face bani, pe cari de o lature érá portretulu imperatului, de alta parte portretulu lui Belizar cu inscrierea: „*Decórea Romanilor*“, cari vorbe s'au dat si de epitet generalului.

Acést'a distinctiune atât de inalta a lui Belizar stírni inse totodata invidi'a mai multor curteni: Acestia incepura a tiese intrigi, cá pre binemeritatulu generalu se-l lipsésca de védia si de grati'a imperatésca.

Belizar dara fu la imperatulu calumniat, faptele lui miciorate, invingerile lui descrise cá unu rezultat al giurstarilor favoritóre, ér nici decât fructulu eroismului; ma i-se atribuirea intentiuni reutatióse: lu acúsara cu tradare de Maiestate; si dusimanii lui plini de rancóre nu incetara a-l persecutá, pana atunci, ce imperatulu lu depuse din inaltulu post, lu desbracá de tóte demnitatile, lu lipsí de venituri, si in urma dispuse, cá se fia aruncat in temnitia.

O dar dusimanii lui nici cu atáta nu se indetulira, căci corrupt'a comisiune investigátóre mai pe urma esoperá infricosiat'a sentintia: ca lui Belizar se i se scóta ochii; care sentintia de locu se si executá.

Dupa suferirea acestei crudelitati, bietulu Belizar lasá se-i se cladésca afara la drum o coliba seraca, si cerea mila dela cei ce treceau pe cale, pre cari i agraiá de regula cu acestea cuvinte: „*Caletoriule, dá unu ban lui Belizar, barbatului pre carele vitegi'a l'a inaltiatu, invidi'a inse l'a despoiat de lumin'a ochilor!*“

Cine ar fi crediutu I. A. ca acestu mare erou, caruia Imperatulu si patri'a i-a fost detori cu atáta multiamita, cândva se cada in disgratia, cá „*Decórea Romanilor*“ se devina in temnitia, cá eminentulu generalu se fie lipsitu de lumin'a ochilor si se-l véda lumea cersitoriu pe drum!

Si ce l'a aruncatu pre densulu in acést'a stare atât de miserabila?... Invidi'a. In adevér ómenii invidiosi sunt mai rei decât diavolulu. „*Diavolulu* — dice Ioan Gur'a de auru — *pismuesce, inse pe ómeni; dara tu, care esti om, pismuesci pe om, si faci ce nu face diavolulu contra diavoli: apoi cum vei castigá indurarea lui Dumnedieu!*“

Tot asemenea sórte cá si Belizar au avutu marele erou Aetius sub Valentinian imperatulu, Aratus sub Filip macedonénulu si Parmenius sub Alexandru cel mare.

Inaltia-te pana la Nenitulu meritelor si onurilor: unu pasiu gresitu cât de mic séu prepus e de ajunsu ca se fia aruncatu in Nadirul miserilor!

„*Acest'a este unu vitiu comunu in statele mari si libere* — dice Cornelius Nepos — *cá intr'insele glori'a e urmarita de invidia, si pre ceice i-ved cá se inaltia li place a-i miciorá*“. Est enim hoc commune vitium in magnis liberisque civitatibus, ut invidia gloriae comes sit, et libenter de his detrahant, quos eminere videant (Chabrias c. III).

Din incidentulu delaturarii binemeritatului generalu modernu Florescu, carele sub Cus'a si Carol a fost organisatoriulu armatei române, poetulu ministru³⁾ si esprimá amaratiunea in urmatórele accente:

„Pe scen'a lumii privesc cum se lipesc
Invidi'a dusimana de tot ce stralucesce,
Si 'l róde cá unu verme ascunsu sub unu stejar,
Cercand cá sè 'l restórne cu al seu venin amar.
Acum in loc de arme curate, lucitóre,
Eu ved cá se prefera hulirea mangitóre.
Ori-cine sta 'n arena, de tina are parte...
Eu, nedeprens cu tin'a, me tien de ea departe,
Si-astept sè ved sub trisnet hidós'a pocitura,
Care-a sedit in tiera invidia si ura.“

Pe timpulu imperatului Teodosie celu mic, in Atena unu cetatiénu fórte onest, cu numele Leontie, de profesiune astrolog, de religia inchinatoriu de idoli, a lasat cu testamentu tóta averea sa fetiorului seu, ér fetei ce avea, nu i-a lasat nimic; si intrebat fiind, de ce a parasit partea cea mai debila, si nu i-a lasat celu pucinu zestrea ei? a respunsu: „*De ajuns i este ficei mele noroculu ei.*“

Atenai'a, asia se numiá fét'a, a inceputu proces pentru nimicirea testamentului, respective pentru partea ce din averea parintésca i se cuvine dupa lege. A plecatu dara la Constantinopol, cá sè céra dreptate dela imperatulu. Fu primita in audientia la imperatulu, si cum vediu sor'a imperatului, renumit'a Pulcheria, pre fét'a acést'a atât de frumósá la facia, atât de modesta la infacisiére si intielépta la vorba, a iubit'o, a primit-o bine, i-a dat multe daruri, si in scurt timpu intregindu-i crescerea cuvenita, si schimbandu-i prin botez numele din Atenai'a in Eudochi'a, a luat-o de socia fratelui seu Teodosiu, si a facut-o imperatésca.

Éta implinita vorb'a tatalui ei, a lui Leontie filosofulu, carele a dis, ca *deajunsu i este noroculu ei.*

Pana aci e favorulu norocului; acum ascultati rolulu invidiei!

Unu óre-care a invidiat fericirea Eudochiei, si a pírít-o la imperatulu, barbatulu ei, de infidela si amoresata in cutare Paulin, barbat fórte onest si invetiat, cu care in adevér Eudochi'a conversá a de-

³⁾ Alecsandri.

se-ori, avend si ea cunoscintie si sciintie bogate. Imperatulul crediù si nu crediù, prepuse, dar asteptà se-l asigure timpulu. — Intr'o di adusera imperatulului unu mer, care pentru marimea lui cea extraordinaria era unu ce rar. Imperatulul tramise merulu imperatesei Eudochi'a. Ea nesciind de asupririle ce i se faceau, tramise merulu la Paulin, carele era bolnavu. Imperatulul se duse se cerceteze pre bolnavulu Paulin, vediù merulu acolo, i se schimbà faci'a si i se turburà inim'a. Se re'turnà a casa intristatu si manios; intrà la imperatés'a si o intrebà, unde e merul? Ea confusiata, in pripa nu marturisi adevèrulu, ci dise cà l'a mancatu ea, si intari verb'a acést'a cu juramentu. Acést'a a fost de ajunsu. Imperatulul se intari in prepusulul seu, crediù calumniile si indata tramise de taiara capulu nevinovatului Paulin in patulu unde jacea, carele nici scire nu avea de cele ce s'au petrecutu. Pre Eudochi'a o departà din curtea imperatésca si o isgoni la Ierusalim.

Vedem din acest trist esemplu, cà invidi'a se viresce si in palatulu imperatescu, nimicind fericirea capetelor incoronate! Càci „Unde este pisma si prigonire — dice Santulu Iacovu — acolo este desbinare si tot lucrulu reu.“

Invidi'a inse, acest sierpe amagitoriu din vechime, cercetèza si colib'a seracului, unde are ce stricà.

O pareche de ómeni sermani traiau in deplina fericire a vietii conjugale; in absinti'a barbatului, carele peste di erà dus la lucru, invidi'a, in persón'a altei femei mai betrane, se duce la soci'a densului si incepe a intrebà: cum o duce, cum traesce cu barbatul seu. Ea spune cà lauda lui Dumnedieu, tare bine, de càti-va ani ce s'au cununatu inca nici odata nu a batut-o, ma nici nu a ocarit'o.

Ei, astépta dise invidiós'a femee, acuma nu te bate, cà inca esti tenera; dar déca vei inbetraní, vai de pelea ta! Tu inse, de vrei cà el totdeuna se te iubésca, tiene cutitiasulu acest'a, si de séra, când va dormi, taie-i bumbulu celu dela camasia dela güt.

Aceste dicènd se duce scorpi'a. Pe de alta parte ese inaintea sociului nevestei, carele tocmai venia dela lucrulu campului, si incepe a-i dice: „Serac, serac barbat, cum necajesci tu si muncesci, dar a casa femei'a ta face planuri sè te omóre!“ „Ce spui tu muere afurisita, dise omulu, sè te stergi de aci!“ „Ce eu spun, e drept; ia cauta deséra, cand te vei culcá, vei vedé cum se va apropiá cu cutitiasulu de gütulu teu, cà se te omóra!“ Omulu se rapediesce se dee iu afurisit'a femee, dar ea fuge dicènd: „Hai, hai, nu bagá in séma vorbele mele si vei vedé!“ Ce sè fie asia? se gendesce el; scorpi'a n'a potut se-i spue vorbele de geab'a! Si si propune sè pandésca.

Vine a casa, cinéza, se culca si se face cà dórme, sforaind; atunci soci'a p'ncetisior se apro-

pie cu cutitiasulu si cauta sè taie bumbulu celu dela güt al camesiei.

„Ai, tu sierpe ce esti, dice barbatulu, sarindu furiosu, vrei se me omori, se-mi stingi dilele, mai bine te omor eu pre tine!“ si turbatu de mania cum era o omori.

Când i-si veni in fire, si-si vediù soci'a mórta, se omori si el.

Din esemplele insirate vedeti dara I. C. cât de mari sunt dimensiunile reutatiósei invidii! Ascunde-te ori-unde: inchide-te in chili'a ta, séu fugi in desiert si dù viétia singuratică: ochii invidiosului te urmarescu si ved ce faci. Deschide palatulu bogatului, întórce-te in colib'a seracului, incungiura marea si uscatulu: in tot loculu vei aflá invidia. Nu e scutit de ea seraculu, nu bogatulu, nu ostasiulu, nu insusi imperatulul!

Pentru-cà ochii invidiosiloru ved cá prin telescopu departe, ved si cele mai mici abateri, ved inca si cele ce nu sunt; numai binele altuia nu-l pot vedé, càci vediendu-lu, de necas plang si se inchid.

In adevèru pos'a cea mai nimerita a invidiosilor este Orbul din Vitiad'a (la Marcu evangelistulu VIII. 22—26), carele nu vedea pre ómenii carii erau inpregiurulu seu, ci vedea arbori umbland, carii nu erau.

Bine a dis Iulius Cesar, cand cà proconsulu a caletoritu catra Spani'a prin o cetate mica si murdara, si tovaresii punendu-i intrebarea: déca pôte esistá si in poporulu acest'a serman invidia si rivalitate? „De sigur“, — respunse Cesar, — „Eu cel pucin mai bucurosi asi vré se fiu aici celu dinteiu, decât in Rom'a al doilea.“

Bine au cunoscutu natur'a ómenilor nemuritorii legislatori Solon si Licurgus; càci dupa-ce Solon a dat legile cele mai salutare Athenienilor, ér Licurgus Sparteanelor si unulu 'si altulu s'au indepartat pentru totdeun'a din mijloculu concetatienuilor sei.

Urméza dupa tóte aceste I. C. se Ve sfatuesc: a nu ve intristá pentru binele deaprópelui, a nu invidiá virtutile si fericirea altui'a; càci precum V'am aretat, invidi'a este unu pecat mare, uritoriu de om si de Dumnedieu.

Uniculu Antidot si leac preservativ contra veninului invidiei este iubirea séu dragostea cea mult recomandata de Apostolul, carele dice: „Dragostea indelung rabda, se milostivesce, nu pismuesce, nu se indaratnicesce, nu se pórtá cu necuviintia, nu cauta ale sale, nu se intarita, nu gandesce reul, nu se bucura de nedreptate, ci se bucura de adevèr; tóte le crede, tóte le nadajduesce si tóte le rabda“. (I. Cor. 13. 4—7.)

Inspire-ve bardulu Romei vechie, carele prin gur'a bardului nostru national⁴⁾ dice:

⁴⁾ Alexandri Ovidiu. act. II.

Eu nu cunosc ce-i ur'a cu infernalul-chin.
Am numai óspeti veseli si blandi in al meu sin :
Amor, prietenia, senin, compatimire,
Tovaresi scumpi de cale, ce duc la fericire ;
Si-mi spun, cã nu-i fintia mai trista, mai muncita
Cã omul ros de ura si 'nvidia urita.

Invetiati dela pruncii cei mici si nevinovati ai vostri : carii sunt liberi de invidia ; ei se iubescu unii pre altii, vorbesc sincer intre sine, se jóca, cânta si 'si comunica cugetele. Asia ar trebui se faca toti crestinii, cãci deosebit li se recomanda prin Christos, carele dice : *Acést'a este porunc'a mea, cã se Ve iubiti unulu pre altul, precum eu V'am iubit pre voi.* (Ioan 15. 13.)

Copiii nu invidiéza pre cel ce are ceva mai bun, nu rivaliséza, nici nu se cërta pentru intaietate. Drept ce Apostolul ne invétia : „*Voi fratilor, v'ati chemat la libertate ; dar sè nu intrebuintiati libertatea vóstra de pretext, . . . ci in iubire sè serviti unulu altuia ; cãci tóta legea se implinesce intr'unu cuventu : sè iubesci pe aprópele teu, cã insuti pre tine. Ér de ve musicati si ve mâncati unulu pre altulu, cautati sè nu ve nimiciti!*“ (Gal. V. 13—15). „*De radicam noi armele unulu asupra altuia — dice Chrisostom — nu este necesitate sè mai ia diavolulu parte la perderea nóstra.*“ (Cuv. VIII.)

Mititeii nu esplica sinistru vórbele si faptele altor'a, ci cu minte simpla asculta si cred cele audite. Si referitoriu la acést'a ne invétia Ap. Petru (I. 1—2) dicend : *Lapedati tóta reutatea si tóta vicleni'a, si faciari'a, si pism'a si tóta vorbirea de reu. Cã nisce prunci tineri, fara viclesiug, doriti laptele cel cuvintatoriu, cã sè cresceti prin el.*

Pruncii plang cu cei plangetori, ér cu cei voiosi se bucura strigând si ei impreuna *Osan'a, fiulu lui David!* La ce ev, Mateiu dice (XXI. 16.) : *Din gur'a prunciloru si aceloru ce sugu ai sevirsit lauda. A unor'a cã acestor'a este imperati'a ceriului.*

Cercati Macrocosmulu si invetiati privind diferitele dispusetiuni a-le naturei. In natura nicairi invidia nu veti aflá, ci numai iubire si darnicia ; unde tóta creatur'a dupa modulu seu de comunicare si-imparte ale sale. Sórele da tuturor'a lumina, asia lun'a si stelele. Pamentulu imparte fructele sale cu tóte vietinitórele, si nime nu-i póte imputá, cã dóra ar retiené ceva pentru sine. Cautati Microcosmulu si ve convingeti, cã organele corpului omenescu se springesc imprumutat unele pe altele, si pitiorulu nu invidiéza pre ochiu, pentru-cã e ceva mai nobilu si cã ocupa locu mai distinsu decât elu, in cap.

Precum avem multe organe pe un corp — dice ap. Pavel (Rom. 12. 4—6), — inse nu au tóte organele aceiasi menire : asia suntem noi multe organe un corp in Christos, caror'a fiesce-carui'a s'a dat diferite talente.

Drept-aceea fie-carele din noi dupa putintia, in proportiunea talentelor ce-i s'au dat, are sè-si implinésca detorintia : cã din partea marelui judecatoriu sè-i póta resuná odata cuvintele : *Bine sluga buna si credintiósá, de pucin ai fost credintios, preste multe te voiu pune : intra intru bucuri'a Domnului teu!* (Mat. 29, 21)

Ioan Popescu,

protopresbiteru gr. orientalu, profesoru la seminariulu archidiecesanu din Sibiu, asisoru la consistoriulu archidiecesanu si la consistoriulu metropolitanu, membru corespondentu alu academiei romane etc.

Barbatulu, carele portá acestu nume, si carele cu deplina demnitate a lucrat in modu neobosit timpu de 30 de ani pre terenulu bisericescu-scolariu, a inchis ochii pentru totdeun'a Mercuri'a trecuta in 3/15 Martiu a. c. dupa lungi si grele suferintie, — lasand in celu mai profundu doliu neconsolabil'a s'a familia, precum si famili'a cea mare, carei'a a apartiênut, biserici'a si natiunea romana.

Plangem in faci'a acestei insemnate perderi. Si alaturiá cu noi plange de o potriava multimea cea mare a preotiloru si invetiatorilor, cari si-au facut studiile in seminariulu archidiecesanu din Sibiu. Si avem motive multe a pentru a vèrsá lacrimi de adênce durere, pentru-ca reposatulu a fost profesoru si parinte alu tînerimei in cuventu si in fapta.

Dotatu dela natura cu frumóse talente si crescutu in unu spiritu adevèratu religiosu, reposatulu si-a dedicat intrég'a s'a viétia si activitate educatiunii tenerimii. Cã profesoru reposatulu se distingea prin bogatii'a cunoscintielor sale, precum si prin unu metodu usor, carele captivá atentiunea si inim'a tenerimei de prelegerile si principiile lui, ér cã parinte alu tenerimei se distingea prin blandetia, prin maniere nobile si prin o inima, carea sêmntiá, iubea, si lucrá pentru inaintarea si crescerea tenerimei in spiritu crestinescu.

Langa aceste frumóse calitáti ale reposatului se mai adaogá apoi faptul, ca reposatulu erá unu omu de o deosebita diligintia. Nentrupt studiá, nentruptu cugetá, nentrupt lucrá atât pre terenulu literariu cât si didacticu.

Reposatulu propunea in Seminariulu din Sibiu sciintele pedagogice, teologi'a dogmatica si dreptulu canonicu. Cã profesoru de pedagogia era aderinte al scólei Herbartiane, cã profesoru de teologi'a dogmatica reposatulu era unu reprezentantu viu alu principiilor de credintia ale bisericei ortodocse, si tendenti'a dènsului in propunerea acestui studiu era, cã se formeze sêmntiulu de pietate crestinesca al eleviloru in spiritulu genuinu alu bisericei crestine, astfelu, cã acestu sêmntiu se devina, si se fia unu adevèratu si siguru indreptariu alu vietii si activitáti

eleviloru in spiritul crestinescu; ér cá profesorul de dreptulu canonicu tiént'a principala a densusului era, cá se planteze in inim'a elevilor sêntiulu de dreptu si placerea si iubirea facia de constitutiunea si san-tetele asiedieminte ale santei nóstre biserici.

Cá omu, reposatulu erá „israileteanulu, in carele viclesiugu nu este.“ Iubiá sinceritatea si adeverulu. Urá si dusimaniá intrig'a si rafinari'a cu tóta pu-terea cuvântului, — pentru ca le priviá de ceea ce sunt: de celu mai mare dusimanu alu desvoltárii omului in spiritul crestinescu

Caracterulu sêu nobilu si adeveratu preotiescu i-era stêu'a conducetória in tôte afacerile vietii. Con-dusu de acestu caracteru alu sêu intre elevii sêi pro-pagá, si alimentá spiritulu genuinu alu bisericeii, ér in societate combatea cu manier'a s'a blanda spiri-tulu de partidu, si lucrá din resputeri, cá se pro-ducea sêntiulu, ca biserice'a si poporulu romanescu se sêmta, ca biserice'a nóstra numai cá unu adeveratu organismu se póte inaltá pre sene, si póte con-duce cu succesu inaintarea poporulu romanescu.

S'a dus acestu barbatu dintre noi pré de timpuriu, pentru-ca proni'a dumnedieésca in inalt'a s'a intie-pleptiune a dispus astfeliu; dar spiritulu lui nobilu, activitatea lui manósa si neobosita pre terenulu di-dacticu si literariu precum si caracterulu lui preo-tiescu si nationalu vecinic vor remané intre noi, cá marturia neperitória, ca omulu acest'a a trait, si prin viéti'a s'a lupta buna a luptat pentru desvol-tarea si inaintarea neamulu romanescu.

Ioan Popescu a avut multi elevi, ér acesti'a vor scí se-i pereneze memori'a. Acés't'a ne este man-gaiarea ce ni-o lasa in momentul despartirei.

Depunem o lacrima de durere, si rogám pre Ddieu, cá sufletulu lui se-lu asieze in locasiurile dreptiloru!

O lacrima

pe momentulu profesorulu Ioanu Popescu
† Sibiu 3/15 Martie 1892.

Câte dile de dorere ai se suferi gintea mea!

Ore insati esci sorginte la acesta sorte grea?

Stele, cari numai viatia respandescu in giurulu loru,
De ce nu le lasi parinte s'aiba vecinicu viitoru?!

*

Ah! Iuceafer dintre stele, vátavule-ntre vatavi!

Mergatoriule-nainte al toturoru celoru bravi!

Pentru-ce atât de tainic, paresisi pre neamulu teu,
Când elu prin a tale fortie nisuiá spre empireu?!

*

Toti, erámu pucini la numeru, dar prin tine impuneamu,
Si procélle strivitorie cu tine le nimiciamu!

Ochiu-mi se inneca-n lacrimi, cand privescu la
viitoriu,

Cá-ci golulu teu golulu remane pentru ori-ce
moritoriu!

*

Un'a inse me consola, cá mortea e fenomenu,
Si spiritulu teu lucreza in noi chiar si din edenu!

...Domne sînte si-ndurate! tiene-lu vecinicu, fericitu,
Cá fiind cu noi in lume poruria te-a preamaritu!

Aradu 8/20 Martie 1892.

T. Ceontea.

D I V E R S E.

* *Pré Santi'a S'a*, parintele Episcopu alu Ara-dului Ioan Metian a calatorit Marti'a trecuta la Budapest'a pentru a participá la siedintiele reprezentantiei fundatiunei fericitulu Emanoil Gozsdu.

* *Conferintie literarie in Aradu*. Duminec'a trecuta s'a tienut a opt'a conferintia in sal'a seminariulu diecesanu din Aradu. Cu acésta ocaziune a vorbit dlu Dr. Georgiu Popu: „despre libertate“ in fiinti'a de facia a unui publicu alesu si numerosu. Conferinti'a parintelui protosincelu Iosif Goldisiu, anuciata de noi pentru Duminec'a viitória din cause intrevenite se amana pre mai târdiu. Timpulu si obiectulu acestei con-ferintie lu-vom anuciá. Tôte aceste conferintie le vom publicá successive in foi'a nóstra, si vor aparé si in unu volumu separatu, carele se va distribuí membrilor asocia-tiunei nationale aradane, — carele va fí, sperám unu pretiosu productu alu activitáti asociatiunei nóstre pre terenulu literaturii si unu frumosu inceputu alu acestei institutiuni de cultura pre acestu terenu.

* *Despre: rolulu ditacilor din Moldov'a* in cultur'a romanilor din Bihor in secululu XVII. a tiê-nut d-lu profesorul Vasiliu Mangr'a oconferintia litera-ria in sal'a seminariulu teologicu din Aradu Sâmbata in 12 Martie st. nou in fiinti'a de facia a unui publicu alesu si numerosu.

* *Despre legume*. Fiind tocm'a acum timpulu pentru plantarea legumelor, unu ramu de cultura, care in multe pârti nu este cultivatu de poporulu nostru cu in-grijirea, pre carele elu o merita, dupa folosulu celu mare, pre carele lu-aduce, — sperám, ca facem unu bunu ser-vitiu onoratulu nostru publicu, atragêndu-i atentiunea asupra cârtii: „Despre Legume“ de Nicolau Avram, invetiatoriu in Tótvárad, comitatulu Aradu, carea este unu indreptariu siguru atât pentru plantarea cât si pentru ingrijirea legumelor. Pretiulu acestei cârti d-lu autoru l'a redus dela 60 cr. la 45 cr. si tramite car-tea franco cu acestu pretiu, 5 esemplarie procurate de odata se vëndu cu 2 fl., ér 10 esemplarie, cu 3 fl. 50 cr. Pretiulu a-se tramite cu asemnata postala la d-lu Ni-colau Avram in Totvárad.

Recomendám acésta buna carte in atentiunea pub-liculu nostru.

* *Nou pamêntu bisericescu*. Comun'a biseri-césca Sieitin in protopresviteratulu Aradului a cum-perat pre seam'a santei nóstre biserici de acolo unu com-plexu de pamêntu in pretiu de unspredece mii de fiorini val. austr., ér comun'a bisericesca Ususêu in proto-presviteratulu Lipovei a cumperat dilele din urma siése jugere de pamêntu pre seam'a santei biserici de acolo.

† **Necrologu.** Confratele nostru **Ambrosiu Jurm'a** parochu in Batta, dupa unu morbu greu si indelungatu, fiind împarțesit cu s-tele taine si-a dat nobilulu seu sufletu in manile Creatorului in 28. Februaru v. in etate de 69 de ani, dupa unu servitiu la altariulu Domnului de 38 ani. Remasitiile pamentesci s'au depusu spre odichna vecinica Dumineca in 1 Martie v. in cimiteriulu din Batta. Servitiulu funebralu s'a sevêrsitu prin parintele protopresbiteru Voicu Hamsea asistatu de 10 preoti si mai multi invetiatori, in presentia credinciosiloru nostri din Batta, si a unui publicu alesu si numerosu din imprejurime. La finea servitiului, părintele protopresbiteru tienu o cuventare potrivita in care schitiã vieti'a defunctului. — Pe defunctulu lu jelesce fie'a sa Domnie'a mar. Carabasiu notariu com. in Batta, rudenile si intrég'a comuna bisericésca din Batta. — Fie-i tierin'a usióra si memóri'a binecuvantata!

* **Socóta si multiemita publica.** Cu ocașunea petrecerei tenute in 8/20 Faur a. c. in favorulu scólei gr. or. din Beiusiu au incurs urmatórele suprasolviri si anume: DD.: Iosif Papp notaru in Cabesti 1 fl., Terentiu Popoviciu 1 fl., Antoniu Papfalvai preotu 1 fl., Ioan Erdélyi iunior inginer 1 fl., Demetriu Simai avocat 1 fl., Georgiu Cherechesiu 1 fl., Nicolau Criste 50 cr., Dr. Constantin Popoviciu 1 fl., Petru Bogdan inv. in Cristior 1 fl. 50 cr., Daniil Roman Mizies 1 fl., Sof'a Siladi 50 cr., D. Negrean comerciantu 1 fl. 50 cr., Weinstein I. ospetariu 50 cr., Teochar Aug. 20 cr., Sof'a Lazar 50 cr., Marinescu 50 cr. Buder Carol comerciant 1 fl. 50 cr., Ioan Chidiosan 50 cr., G. Cernou 50 cr., Teodoru Iuncu 50 cr., Vas. Papp 1 fl., Vasiliu Sala invetiat. Vascou 2 fl. colectati dela membrii sinod. protppescu, Maria Valtner-Cosma Nyiregyháza 1 fl., Stefan Fetu preotu Hinchiris 60 cr., Demetriu Popa preotu Hidsie 1 fl., Nicolau Radu padurariu 1 fl., M. Cosma iunior 20 cr. Teodor Barbus invet. Pocola 50 cr., Demetriu Mihali 50 cr., George Papp iunior 50 cr., Alesandru Pelle preotu B.-Lazuri 1 fl., Augustin Antal protop. 1 fl., Vas. Dumbrava prof. 50 cr., Antoniu Csigi profes. 50 cr., Teodor Bulecu profes. 1 fl., Dem. Casioltian padurar 50 cr., Dr. Florian Stan prof. 50 cr., St. Rozvany 50 cr., Victor Borlan prof. 50 cr., Spitzer A. 50 cr., Buder Nandor 50 cr., R. Vilmos 50 cr., Ianosy Aurel 20 cr., G. Bolcas 1 fl., Beliczay Sandor protopretore 1 fl. 50 cr., Ioan Lazar 1 fl., Ioan Chrisian 1 fl., G. Horvath subjude 1 fl., Ioan Dan 1 fl., Dr. Muresian medicu 1 fl., N. Cosma 2 fl.

Cu deosebire au contribuitu la succesulu materialu domnisiór'a Marica Valtner si dóm'n'a ved. Mari'a Cosma-Papp cu sortiturile lor luerari de mana, in sum'a de 21 fl.

Primésca deci multiamit'a nóstra toti, cari au binevoitu a spriginí cu ofertele lorú succesulu obtienut in favórea fondului bisericescu-scolariu, din care resulta, ca venitul curatu alu acelei petreceri a fost aprópe la 100 fl. Cu deosebire se aduce multiamita fratiloru romani gr. cath. cari precum cu alte ocașuni, asia si de astadata si-au manifestatu dragostea fratiésca prin participarea la petrecere. Din cele sus espuse se vede ca astfeliu de petreceri sociale contribuescu multu, atât in respectu moral cât si material, si adeca astfeliu de conveniri intrunescu la olalta inteliginti'a romana cu class'a de mijlocu a po-

porului, comercianti, industriasi si cetatieni, ceea ce este in folosulu bine priceput al natiunei, ér de alta parte se augmentéza fondurile bisericesci-scolare. Se notifica in fine ca petrecerea a fost animata si negenata si a tienuta pana deminéti'a. — Beiusiu, 26. Febr. v. 1892. — Comitétulu parochialu, gr. or.

Convocare.

Invetiatorii romani gr. or. din inspectoratulu, Siri'a, sunt invitati a luá parte la adunarea reuniunei cercuale carea va avea locu in Siri'a (scól'a superióra) la 7 Apriliu (26. Martiu) a. c. Inceputulu la 9 óre dim. — Suntu rogati a luá parte, si toti binevoitorii causei scolare.

Obiecte:

1. Prelegere din Religione si Cantare tienuta de Dlu Ioan Bogdan.
2. Raportulu cassariului si al controlorului.
3. Raportulu bibliotecariului.
4. Reflexiuni asupra prelegerii Dlui Ioan Bogdan.
5. Propuneri eventuale.
6. Decisiune asupra timpului si a locului tienerei siedintiei viitóre.

Pancot'a, la 5/17 Martiu 1892.

Filipu Leuc'a, m. p.
presiedinte.

Petru Vancu, m. p.
secretariu I.

171/1892.

AVISU.

Ven. Consistoriu eparch. al Aradului, cu sentinti'a adusa in siedinti'a din 29 Octobre 1891. Nr. 561. Esib. 4646/III.—115.—1889. au aprobatu sentinti'a Scaunului protopopescu alu Chisineului de dto 13/25 Iuniu 1891. Nr. 18. enuciata in procesulu divortialu edictalu a partilor Georgiu Bosico (Botico) de ubicatiune necunoscuta si soti'a s'a An'a Maior de nascere din Sarkad-Keresztur de presinte locuitóre in Kevermes, (cottul Csanád) desfiintand casatori'a incheiata intre ei la anul 1882 Apriliu 4. in sant'a bisericu greco-orientala din Socodor; ceea-ce prin acést'a se aduce la cunoscenti'a celoru interesati (§§. 125, 126 si 127 din Regulamentulu) cu aceea observare: ca déca partea pribegita in terminu de 45 de zile nu va dá semn de viétia, atunci sentinti'a de mai sus, conform prescrișelor §-lui 124 din Regulamentulu pentru procedur'a judecatorésca in cauzele matrimoniale, va intrá in valóre de drept.

Chitighaz, (Kétegyháza) 5/17 Martiu 1892.

Ofic. protopresbiteralu gr. or. rom.
al Chisineului:

Petru Ghirilescu, m. p.
protopresbiteru.

Concursu.

Pentru ocuparea postului invetiatorescu la scól'a gr. or. rom. confessionala din comun'a Repsig, inspectoratul Boros-Ineului, cottulu Aradului se escrie concursu cu terminu de alegere de 30 zile dela prim'a publicare.

Emolumintele sunt: 1. In bani gat'a 150 fl. 2. 14 cubule bucate jumetate grau jumetate cucuruзу 91 fl. 3. 1 cubul mazere 7 fl. 4. Fên 14 magi 20 fl. 5. 10 stengini lemne, 6 pentru invetiator, 4 pentru scóla 60 fl. 6. La conferintia 10 fl. 7. Pentru scripturistica 6 fl. 8. Cuartiru in natura cu gradina.

Competenții la acest post au a-si substerne suplic'a ajustata cu tóte documintele necesarii, adresata comitetului parochialu, subscrisului Protopresbiteru, avend pana la timpul legalu in vr'ó Dumineca séu serbatóre, a-se presentá in biserica din locu, pentru a-si aretá desteritatea in cântare si tipicu.

Repsig, 25 Februaru 1892.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOANU CORNEA, m. p. protop. si inspect. scolar.

—□—

Pentru postul de capelanu langa veteranulu parochu din **Corvin**, Teodor Leucutia se escrie concursu cu terminu de alegere de **30 de zile dela prim'a publicare**.

Dotatiunea pentru postul acest'a de a III. clas'a este: 1. Pamenturile estravilane parochiale de 9 jugere cat. 2. Birulu preotiescu dela 83 case. 3 Veniturile stolarie indatinata.

Din dotatiune acést'a alegendului capelan i compete jumetate.

Competenții la acestu post se-si substérna petitulu la subsemnatulu in Ucurisiu, ajustatu cu documintele necesarie pana la diu'a alegerii.

Ucurisiu, 4 Februaru, 1892.

Pentru comitetulu parochialu:

Petru Suciu, m. p.

protopresbiter.

—□—

Se escrie concursu pentru deplinirea parochiei din **Beliu**, in protopresbiteratulu Beliiului, cu terminu de alegere de **30 de zile dela prim'a publicare**.

Dotatiune este: 1. Un'a sesiune de pamentu estravilanu. 2. Birulu preotiescu dela 70 de case câte o mesura de bucate. 3. Venitele stolarie. 4. Cuartiru in natura, cu gradina.

Competenții la acést'a parochi'a de a III. clas'a se-si substérna suplica ajustata cu documentele necesarie la subsemnatulu ppresbiteru in Ókrós comitatulu Bihor, si se pot presentá in biserica spre a-si aretá cualificati'a in cele rituale.

Beliu, 4 Februaru, 1892.

Pentru comitetulu parochialu:

Petru Suciu, m. p.

protopresbiter.

—□—

Pentru ocuparea postulu invetiatorescu din **Benceculu-romanu**, se escrie concursu, cu terminu de alegere pe **25 Martie cal. vechiu a. c.**

Emolumintele anuali sunt: 146 fl. 42 cr., 30 hectltre grau, pansial, pentru requisite de scris 5 fl., pentru conferintie 5 fl., 8 orgii de lemne din cari se va incaldí si scól'a, 4 jugere livada, cortelu liberu cu gradina, dela inmortentari unde va fi pofitit 50 cr.

Competenții au se produca testimoniu de preperandia, festimoniu de cualificatiune invetiatorésca, testimoniu de limb'a magiara, precum si atestat despre conduit'a de pana acuma; deci petituniile lor astfelu instruite se le astérna parintelui inspectoru de scóle Iosif Gradinariu in Szécsány per Vinga si se se presenteze pana la alegere in sft. biserica spre a-si aretá desteritatea in cele rituale.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOSIF GRADINARIU, m. p. inspect. scol.

—□—

Pentru indeplinirea parochiei de prim'a classa, din comun'a **Talposiu**, protopopiatulu B.-Ineului, cottulu Aradului, devenita in vacantia prin mórtea parochului Georgiu Vasiarhan, se escrie concursu cu terminu de **30 zile dela prim'a publicare**.

Emolumintele sunt:

Intravilanulu parochialu cu cortelu si alte edificii economice, pamentulu parochialu estravilanu cu competinti'a de pasiune, birulu si stolele usuate, cari tóte compute in bani, dupa calcululu mediu al celor cinci ani din urma, dau unu venitu anualu de preste 800 fl. v.

Reflectantii la acést'a parochia se aviséza, cá recursele lor instruite conform §-lui 15 lit. a) din Regulamentulu pentru parochii si adresate comitetulu parochialu din Talposiu, se le astérna protopresbiterulu tractualu in Boros-Ienó, pana la terminulu susindicatu, avend in timpul legalu a-se presentá in sant'a biserica din Talposiu, pentru a-si aretá desteritatea in cunt, serviciu séu cuventari.

Comitetulu parochialu.

In contielegere cu mine: IOANU CORNEA, m. p. protopresbiteru.

—□—

Conform decisului Ven. Consistoriu eparch. din 23 Noembre 1891. Nr. 5532. se escrie concursu pentru indeplinirea postulu invetiatorescu dela scól'a I-a (vechie) din **Socodor**, inspectoratulu Chisineului cu terminu de alegere pe Duminec'a din **15 Martiu st. v. 1892**.

Emolumintele incopciate cu acestu postu sunt urmatórele: 1) Salaru banalu 400 frt. 2) Scripturistica 5 frt. 3) Famulati'a 10 frt. 4) Pentru reuniune-conferintie 11 fl. 66 cr 5) 10 orgii de lemne, din cari 6 sunt pentru invetiatoriu, éra 4 pentru incalditulu salei de invetiamentu. 6) Dela inmormentari mari 1 fl. éra dela mici pana la siepte ani 50 cr. 7) Locuintia cu 3 chilii, 2 camari, 1 podrum, grajdriu, cotetiu pentru porci, si in fine gradina pentru legumi.

Dela recurenti se pretinde testimoniu de cualificatiune si din limb'a magiara, 2 clase gimnasiale ori reale, nu altcum si atestatu de conduita dela comitetulu parochial, si inspectorulu confessionalu, unde si in alu carui cercu au fungatu pana aci.

Alegerea numai dupa 2 ani de proba va fi recomandata Ven. Consistoriu spre intarire.

Recursele instruite conform stat. org. si adresate comitetulu paroch. gr. or. rom. din Socodor sunt a-se substerne Magnificentiei Sale Dlui Petru Chirilescu protopopu si inspectoru de scóle pana la 11 Martiu st. v. a. c. in Chitighaz (Kétegyháza) caci celea intrate mai tardiu nu se vor luá in consideratiune.

Recurentii pana la diu'a alegerii in cutare Dumineca ori serbatóre sunt pofititi a-se presentá in sant'a biserica, spre a-si aretá desteritatea in cele rituale.

Dat din siedinti'a comit. paroch. gr. or. rom. din Socodor, tienuta la 10/22. Februaru 1892.

Pentru comit. paroch.:

Gavrila Lazar, m. p.

presied. com. paroch.

Simeon Paguba, m. p.

not. adhoc al comit. par.

In contielegere cu mine: PETRU CHIRILESCU, m. p. protopresbiteru, inspect. scol.

—□—